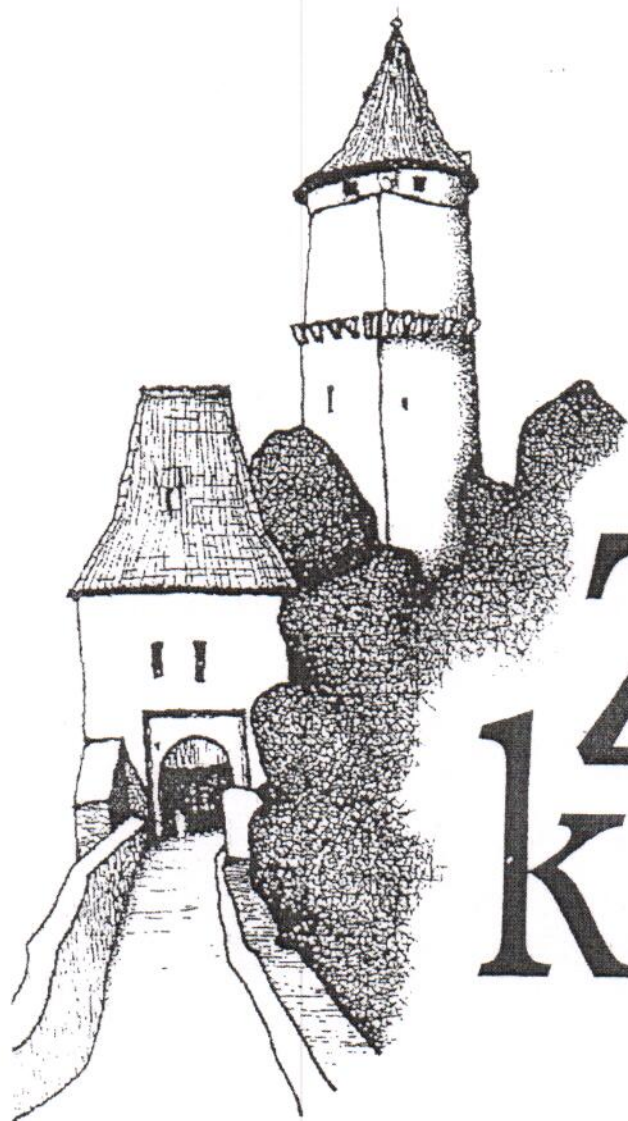
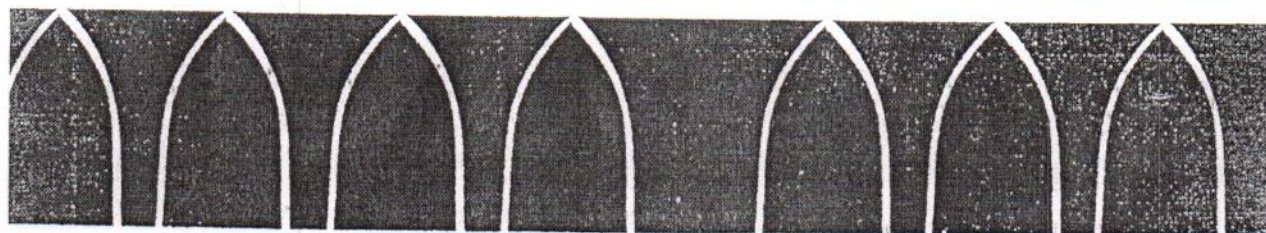

Zví kov ské zprávy

DUBEN 2020

EDITORIAL

Jsou časy špatné a časy dobré. Těch dobrých se nám dostávalo měrou nebyvalou, a tak jsme si jich postupně přestávali vážit.

Hrozba koronaviru nás uvěznila v domovech, nemůžeme žít běžný život, na který jsme byli zvyklí. Příroda nám již léta ukazovala zdvižený prst – nedočkala se pochopení, a tak přitvrdila: zahlcení plasty, nedostatek vody, kůrovec a teď . . .

Vzpomínám, jak jsme jako děti o prázdninách lumpačily. Na louce jsme“ po kovbojsku,“ s provazy náhradou za lasa, proháněly sousedovy krávy, které před námi zběsile prchaly. Právem rozlíčený soused vběhl na babičku s dědou, aby zjednali pořádek. Děda ze zdi bez řečí sundal pracku a místo kobereců nám řádně vyprášil zadek. Babička nám nadala z povykanců, kteří už roupama nevědí co.

Dobrym bydleme se i z nás stali“ z povykanci“, kteří už „nevědí roupama co“ – bohužel tady nepomůže vyprášit zadek prackou.

Hrozba koronaviru je druhem války, kterou vyhlásila lidstvu příroda a je na nás jak se s tím poprat. Za ty samozřejmé dary jsme zapomněli na děkují, na osobní a společnou zodpovědnost, pokoru a úctu.

Každý musí začít sám u sebe. Někdo remcá, že nejsou roušky, někdo sedne k šicímu stroji a šije – nejenom pro sebe.

Vycházejí jarní Zvíkovské zprávy roku 2020 – bude to rok zlomový? Nevíme!

Jsem ráda, že pokračuje půlroční cyklus vydání, že jste přispěli svými články, a tím přispíváte k normálnímu běhu života – díky za to.

Starosta jako vždy seznamuje s tím, co se podařilo vybudovat, co je v plánu, jak zastupitelstvo hospodaří s penězi . . . tentokrát vás naláká na malé překvapení – aby bylo nač se těšit a potěšující je i plánovaná výsadba zeleně. Dnes si musíme vážit každého stromu, keře, rostliny. Pohled na zvíkovské lesy je více než tristní – co mi není jasné, jsou vytěžené haldy zdravých buků a akátů. Zmizely půvabné lesní pěšinky, které rozryla těžká technika k nepoznání – projít tudy je o zlomrk.

Petr Grill nám přiblížil akci Čistý Orlík. Díky za článek, ze kterého zebe – posuďte sami z několika málo obrázků. A opět jsme u té naší lidské nevšímavosti, nadřazenosti, sobeckosti a dovolují si, i hlouposti. Vždyť jsme jenom nepatrné kolečko v tom ohromném vesmírném soukolí. Chraňme si, co nám bylo dáno, pečujme o to s rozvahou dobrého hospodáře. Mysleme na ty, kteří přijdou po nás.

Všechny domy mají svůj příběh, svou duši, díky těm, kteří je postavili, kteří je opečovávali, kteří v nich žili a žijí. O jednom ze zvíkovských novodobých domů a jeho nynějším majiteli je také jeden z příspěvků.

Najdete i drobný článek o společném setkávání při turistickém putování, tvoření z hlíny a malém pěveckém sboru.

Děkuji všem za další příspěvky, za čas, který jste nad nimi strávili, za to, že Zvíkovské zprávy vám nejsou lhostejné. Věřím, že ty listopadové vyjdou už v těch lepších časech.

Zakončila bych citací z příspěvku pro Lidové noviny od Semjona Byčkova, šéfdirigenta a ředitele České filharmonie:

Když jako muzikanti tvoříme hudbu, musíme neustále naslouchat zvukům, které vytváříme my i naši spoluhráči. Jako lidé musíme naslouchat zvukům Přírody, jedině tak nalezneme v našem bytí harmonii.

Přeji všem pevné zdraví

Helena Žydková Smolková

Krásné jaro všem čtenářům „našich zpráv“

Všechny loňské investiční akce (popsané v listopadových zprávách), se podařilo zdárně dokončit. Začátek roku nás proto zaměstnává zadministrováním, kolaudacemi, vklady na KN atd. Díky přístavbě obecního úřadu se také konečně pracuje na vytvoření rozumného stavu archivu.

Menší zádrhel je s novým vrtem, kde bylo rozbory zjištěno mírné nadlimitní zvýšení radioaktivity. Protože tuto věc posuzuje více úřadů, čekáme na jejich rozhodnutí. Není vyloučeno, že bude nutné doplnit technologii vodárny. Když už jsem u vody, moje upozornění na obezřetnost při větším odběru v praxi např. ukázala jedno úskalí. Jako provozovatel vodovodu jsme samozřejmě pod drobnohledem životního prostředí. Jeho inspekce obec sankcionovala za větší odběr podzemní vody než má povoleno. Samozřejmě budeme řešit možné navýšení. Ale jde také o to, aby bylo co, ve větším množství čerpat .

Během dubna by se měla ukončit vleklá reklamace záměny dodaných bazénových fólií při rekonstrukci koupaliště. Zhotovitel provede na své náklady kompletní výměnu v dětském bazénu, kde nebyl dodržen technologický postup. U ostatních objektů doplatí rozdíl cen fólií. Kompletní výměna ve všech bazénech nemohla být provedena, protože nafakturovaná a nedodaná fólie již od roku 2018 není na trhu a adekvátní náhradu se stejnými specifickými parametry, nebylo možné sehnat. Soudnímu sporu jsme se vyhnuli na poslední chvíli.

Na koupališti je stále co vylepšovat. Proto upřednostňujeme věci, které usnadňují provoz a údržbu a zpříjemňují pobyt návštěvníkům. Přibyly chodníčky ze zatravnovacích dlaždic v místech, která v létě bývají vyšlapaná na hlínu. A také opravujeme vlastními silami, co čas a možnosti dovolí. Podařilo se např. vyměnit prasklé podstavce čtyř filtrů (každý 800 l) pod velkým bazénem (hrozilo vychýlení a poškození potrubí, což by v plné sezóně byl opravdu drahý problém). Na toaletách budou nové dveře, na pánských měníme pisoáry, své požadavky a připomínky na zázemí kiosku má také hygiena. Nové zábradlí ozdobí terasu. A s teplejším počasím samozřejmě začala příprava celého areálu.

O dotaci máme zažádáno na rekonstrukci antukového hřiště. V případě jejího přiznání by se s opravou mělo začít na podzim.

Přiznanou dotaci již máme na výsadbu stromů. Sázelo se na hřišti za bytovkou, mezi rybníky, u májky a na koupališti. Vzhledem k žalostným pohledům na stav okolních lesů budeme doplňovat zeleň sami i do budoucna .

Tradičně využíváme dotační tituly z POV Jihočeského kraje. Letos jsou to opět úroky z úvěru na ČOV a 1.etapa budování kanalizace souhradím od policie k poli.

Menších oprav takzvaně za „své“ se dočká cesta pod spodním rybníkem, části elektroinstalace na vodárně, budovy OÚ a koupališti. Přibylo zábradlí u schůdků koryta mezi rybníky. Zde také plánujeme osázet svah (pod májkou), aby zkrášlil nově vzniknuvší pochozí prostor mezi rybníky. Při opravě koryta musel bohužel ustoupit jeden vzrostlý javor, jehož kmen jsme využili na ...malé překvapení...

Průběžně probíhají nikdy nekončící údržbové práce na všech obecních pozemcích a objektech.

Plány do budoucna konkrétněji popíši na podzim, kdy budeme mít se zastupiteli jasněji o představách dalších investic. Nabízí se oprava poslední části chodníku u dětského hřiště, oprava oplocení vrtů, které by již měli být brzy konečně v majetku obce (čeká se jen na podpis smluv ze strany p.Schwarzenberga). Také se dlouhodobě uvažuje o využití budovy šaten koupaliště. Ty by si zasloužily modernizaci a s projektantem připravujeme studii možné nástavby a jejího využití.

Co se týká digitalizace katastru obce, ta se trochu pozdržela. Ještě probíhají doměřování a ujasňování hranic v problematických lokalitách. Finální podoba mapy by tedy údajně měla být k nahlédnutí během léta.

Také dříve zmiňovaná pozemková úprava (ta se týká převážně zemědělské půdy), je ve fázi výběrového řízení na zhotovitele. Oznámeno mi bylo, že by se mělo začít také kolem prázdnin.

A do plného proudu se dostávají přípravy oslav 200 let založení naší obce. 30.května se plánuje celodenní program v areálu koupaliště. Pozvěte své známé, rodáky, určitě se nebudeme nudit. A když bude mít kdokoli chuť podílet se na přípravách, budeme rádi. Možná že ještě někde najdete staré fotografie či dokumenty vztahující se k historii vzniku obce. Za poskytnutí k pořízení kopie bychom byli vděční a v pořádku je vrátili. Součástí programu bude mimo jiné také vystoupení místního sboru. Vánoční koledová premiéra v kapličce a v kostele na půlnoční mši měla docela příznivé ohlasy a prozatímním šesti členům pod vedením paní Terezky Januškové dodala sílu k dalším zkouškám a secvičení nových písniček. A také doufají, že se snad najdou další zpěváci, aby „těleso“ mělo sytější zvuk.

Nakonec ještě zmíním se svolením p. Jansy, že se stal novým majitelem „zvíkovské hospůdky U Váňů“. Všichni, kdo jej znáte, mi asi dáte za pravdu, že je to určitá jistota zachování a dalšího rozvoje tohoto významného objektu v obci.

Přeji vám příjemné pohodové léto, už bez žádných jobovek, kterých poslední dobou nebylo málo.

Josef Bárta
starosta obce

CO BYLO – CO BUDE?

- Mikuláš s čerty a andělem se vrátili k tradici a navštívili děti doma
- Tradičně se děti i dospělí pobavili u mikulášské pohádky divadélka Kašpárek M+M z Českých Budějovic.
- Poosmé jsme si s dětmi a tentokrát i s dospělým sborem a doprovodem na hudební nástroje zazpívali v naší svatováclavské kapliče koledy.
- Místní minisbor zazpíval v oslovském kostele při vánoční mši.
- Třikrát jsme se sešli při zimních vycházkách s Bárrou (Rudné Kaly, Zbonín, směr Krkavčí skála)
- V keramické dílničce „jela“ výroba jarních přízdob na dveřní věnce.
- Do poslední možné chvíle se scházel sbor pod vedením Terezky Januškové a nacvičoval malé překvapení ke dvousetletému výročí obce.

Co se bude v kulturním vyžití obce dít dál zatím nevíme. Situace díky koronaviru je vážná, setkávání není možné. Tradiční akce, jako je stavění máje, vystoupení dětí ke Dni matek . . odpadávají. Bohužel odpadne i avizovaná oslava dvousetletého výročí založení obce Karlov, našeho dnešního Zvíkovského Podhradí (1820/2020) na konci května. O všech změnách budeme informovat.

Pevné zdraví a radost z budoucích setkání přeji všichni z obecního úřadu.

Tříkrálová sbírka

Letos již podruhé jsme v obci pořádali Tříkrálovou sbírku přes Oblastní charitu Písek – poskytovatel sociálně zdravotních služeb. Sběrka se uskutečnila v pátek 3.1.2020. Celkem bylo vybráno 2 782,- Kč. Letos vybraná částka byla o něco slabší než v loňském roce, ale i tak to bylo milé. Velký dík patří hlavně koledníkům: Tomíkovi Malískému, Davídkovi Průšovi a Davídkovi Hofmanovi, kteří měli připravenou koledu. Ani studené a větrné počasí je od této akce neodradilo. V hospůdce U Váňů na kluky čekalo malé sladké občerstvení. Už moc se těší na příští rok.

Komu zvonila hrana

V první polovině letošního roku zněl umíráček Zvíkovem dvakrát. Nový svatováclavský zvon všem oznamoval, že se opět loučíme s těmi, které jsme potkávali, se kterými jsme se znali.

V roce 2016, při svěcení nového zvonu zazněla báseň z archivu paní Mileny Hrubcové. Otiskujeme ji při této smutné příležitosti.

Zvony

Plakala babička pro zvony, plakala pro ně den celý.

Každému s bolesti říkala, jak pěkně vyzváněly.

Plakala, tesknila celý den, večer si do koutku sedla;

A s vnučkou místo pohádek o zvonech hovor vedla.

Vzpomněla – muži do hrobu, jak pěkně loni zněly.

Potom si plačky posteskla – jí, že se nerozzvoní. “

Přised jsem k babičce na postel, bílé jí pohladil vlasy

A řekl: „ Babičko neplačte, zas přijdou lepší časy. “

„Neplačte babičko pro zvony,“ řekl jsem chvícíma rtoma.

„Vždyť že nám zvony sebrali – srdce nám nechali doma. “

„Srdce je lepší než sám zvon, srdce je z lepšího kovu.

A to nám babičko, věřte mi, zazvoní k životu znovu. “

Dne 14.03.2020 ve věku nedožitých 64 let zemřel pan Jiří Váňa.

Dne 20.03.2020 ve věku 74 let zemřel pan Jiří Štofl

Oba dotvářeli kolorit Zvíkovského Podhradí. Budou na Zvíkově chybět.
Bud' vůle Tvá.

Zpívání, putování, tvoření

Malý zvíkovský sbor se pravidelně setkával a po překonání vyhlášené karantény se nadále bude setkávat pod vedením paní Terezky Januškové. Je to o pohlazení po duši, určitém naplnění, radosti z výsledku, který je občas tvrdě vykoupěn Terezčínými nervy – ono skloubit nás, laické zpěváky do tříhlasého sboru, aby to trochu uchu ladilo není vždycky legrace. Ale stojí to za to, což dokládá minimální absence.

Slyšet jste nás mohli před Vánocemi, kdy jsme spolu s hudebním doprovodem manželů Lasovských, pomohli svými hlasy dětem při tradičním zpívání koled. Velkým zadostiučiněním byla chvála za zpívání v oslovském kostele o vánoční mši.

Těšili a pilně jsme se připravovali na vystoupení ke dvousetletému výročí založení obce – i když to vzhledem ke koronavirové krizi s největší pravděpodobností neklapne, zase přijde den, kdy nám bude při písničce hezky všem.

Putování po okolí s Bárrou se letos opět rozjelo: Rudné Kaly, Zbonín, ke Krkavčí skále. I tady nastala nucená pauza a všichni milovníci kroků se nemohou dočkat, až zase vyrazí. Skupina turistů se ustálila, jen občas přibude někdo jiný. Jsou zastoupeny děti, střední generace, i ti trochu starší. Nikdo nikoho nenechá ve štychu. Pomohou si, počkají na sebe, společně opečou vuřty, vyzvuknou něco pro zahřátí – udělají něco pro zdraví a hlavně se při setkávání víc poznají, pobaví, vznikají nová kamarádství. Přidejte se i vy.

Patlání se v hlíně není pro každého. Nejvíce hlínu milují děti – je jim to tak trochu vlastní. Něco špíny a hlíny za nehty jim nevádí. Jsou kreativní a bezprostřední. Ale ani dospělí nezůstávají pozadu. Někdy žasnu nad nápadem, kombinací barevných glazur. Všem děkuji, že většinou nedělní odpoledne se mnou tráví tvořením. Je pro mě velkým obohacením, když cítím radost a nadšení z práce a těšení se na finální výrobek – otevírání pece je malý zázrak. Člověk nikdy neví, co na něho vykoukne, jak se glazury zbarví . . .

Malá dílka jsou následně potěšením nejenom pro své stvořitele, ale i kolemjdoucí, kteří je mohou vidět ve věncích na dveřích a brankách.

Takže děti a „holky“ děkuji za vytrvalost – obohacujeme se navzájem.

Helena Žydková Smolková

Jarní pozdrav od dětí z dětského domova

ČISTÝ ORLÍK (únor 2020)

Pátého a patnáctého února 2020 proběhla každoročně opakovaná akce Čistý Orlík. Prvního vypsaného termínu se zúčastnili pracovníci Povodí Vltavy spolu s Českým svazem ochránců přírody. Zhruba 200 lidí sebralo neuvěřitelných cca 500 pytlů „strašidelného“ odpadu: různého železí, pneumatik a gum všeho druhu, plastů . . . Voda to přece přikryje, proč vážit cestu na skládku, nebo do kontejneru!

Patnáctého února byl krásný slunečný den – sobota lákající k procházce a po týdenním pracovním úsilí též k příjemnému odpočinku. Přesto se sešlo na 300 dobrovolníků. Akci řídili opět ochránci přírody, správci toku povodí Vltavy, ale tentokrát zejména členové Českého rybářského svazu.

Hlavní zázemí bylo vytvořeno ve Štědroníně v prostoru rekreačního zařízení Jitex – jak říkáme my usedlíci po staru.

Měl jsem na starosti úsek Vůsí – Červená pod Bartolomějským kostelem. Největší zastoupení měla skupina Rybáři Strakonicko – Písecko. Potěšující byla účast mnoha dětí s rodiči, kteří se vzdali sobotního výletu a přijeli podpořit dobrou věc, přiložit ruce k dílu.

Naše skupina sesbírala něco přes 100 pytlů neváhám říci nehorázného „bordelu.“ Našla se, jako každým rokem, řada utopených, předem nezajištěných lodí, které odvezli pracovníci Povodí Vltavy.

Dohromady se tento den sesbíralo na 700 pytlů: několik tun železného odpadu, plastů i nebezpečného materiálu, se kterým doposud bojuje Povodí Vltavy známou nerudovskou otázkou: „Kam s ním!“

Kdybychom byli ohleduplní, nemuselo by k takovým akcím vůbec docházet. Na druhou stranu je potěšující, že radě z nás na tom kde a jak žijeme záleží, že se dokážeme sejit, vytvořit pocit sounáležitosti a podle svých možností pomoci.

Děkuji všem
Hezké jarní dny přeje

Petr Grill

DŮM S PŘÍBĚHEM

Bývaly doby, kdy
v prostoru nad
prostředním
rybníkem byla jen
louka, či přesněji
řečeno mokřadlo.
Plocha opuštěná,
neudržovaná.

Těsně před
sametovou revolucí
přijel do vesnice
Oldřich Šedivý,
rodák z Příbramska,
dlouhodobě žijící
v Bavorsku. Měl

v úmyslu zprostředkovávat v obci krátkodobé pobyty německých rybářů. Na Zvíkově se mu zalíbilo, a tak chtěl v obci dlouhodobě zakotvit. Proto se pustil do stavby poměrně rozsáhlého objektu na mokřadle za rybníkem. Parcela byla v majetku obce. Řada místních byla tímto projektem nadšena a podporovala jeho prodej. Pan Šedivý projekt zrealizoval, ale později se odstěhoval zpět do Německa.

Areál odkoupil Pražák pan Indra a krátkodobě zde provozoval restauraci U Rejdaře. Dostal se do finančních potíží a o objekt přišel. Ten chátral několik let.

V roce 2014 jej koupil v opakované aukci za 6 000 000 korun Moskván, absolvent moskevské univerzity, pan Pavel Ryzhkov, žijící v Praze od roku 2011 a pustil se do náročné rekonstrukce. Všechny inženýrské sítě byly shnilé, musel vyvézt zhruba deset nákladních aut sutě, vyměnit všechny rozvody.

Staří pamětníci říkali, že zažili, jak se v mokřadle propadla kráva tak, že jí koukala pouze hlava. Nevěřili, že tato parcela je vhodná pro stavbu.

Voda, která vsakovala do sklepů domu byla velkým problémem všech majitelů – zvláště, když zapršelo. S tímto problémem se musel poprat i nový majitel.

Pan Ryzhkov na Zvíkově zakotvil natrvalo. Dům a okolí neustále vylepšuje. Splnil si přání koupit nemovitost se zahradou mimo Prahu. Přicházejí však chvíle, kdy pochybuje o tom, že se rozhodl správně. Kdyby věděl, jaké problémy ho budou čekat, hodně by váhal.

V objektu začal provozovat penzion Ivánek se sedmi hostinskými pokoji.

Dnes je zcela zřejmé, že dům získal schopného majitele a nestal se ruinou, kterou se bohužel může „chlubit“ nejedna obec. Penzion přispívá k cestovnímu ruchu regionu a tvoří i hezký kolorit při vjezdu do vesnice. Stal se i zdravou konkurencí ostatním ubytovatelům.

Lze konstatovat, že tento dům a potažmo i obec měli štěstí.

Jindřich Žydek
Ing. Jindřich Žydek

Požární prevence

Jelikož máme stále ještě doznívající topnou sezónu, věnujte prosím pozornost následujícím řádkům.

Jednou z častějších příčin vzniku požáru v domě bývá nedostatečná údržba komína.

Vymetání sazí z běžného komína se má podle zákona provádět šestkrát do roka, většinou se ale setkáváme s opačným postupem – majitel komín vymetá jednou za šest let!

Řádná údržba komína je jednou z často opomíjených povinností majitelů kotlů na tuhá paliva. Proč však je třeba komíny čistit? Je třeba si uvědomit, že **v komíně panuje teplota 300 – 600 °C**. Pokud se v kamnech pod ním topí například černým uhlím, hromadí se na vnitřní straně komína vrstvy sazí. Někdy se stane, že oheň má takový tah, že jeho plameny dosahují až do komína. Stačí poté i malá jiskra, která saze nahromaděné v dostatečném množství v komíně zapálí. Dál už jde vše rychle. Saze hoří a nejdou prakticky uhasit. Pokud je v komíně zároveň vlhkost, což je téměř vždy, dojde zpravidla k jeho popraskání **v horším případě k výbuchu**.

Postižená domácnost musí volat hasiče. Uhasit komín v případě požáru vlastními silami je obtížné i pro profesionály. Hlavním problémem je, že se nedá k hašení použít voda. Pokud byste se pokusili komín prolít vodou, dojde k výbuchu. Princip je stejný jako v Papinově hrnci. Voda se při styku s rozpáleným komínem okamžitě změní v páru, která se v úzkém prostoru začne rozpínat a celý komín doslova roztrhá.

Jedním ze spolehlivých prostředků, jak uhasit vzniklé saze v komíně, je písek. Nicméně bych nedoporučoval požár hasit bez asistence hasičského sboru.

Nejlepším způsobem zásahu je, povolat hasiče, kteří jsou vybaveni ochranným oblekem. Hořící saze z komína sklepe dolů, kde je další skupina zasype pískem, aby se oheň zadusil. Bezpečnost Vašich domácností jsou připraveni chránit hasiči SDH Zvíkovské Podhradí a M.D. Petr Novotný.

Přeji všem hezké dny bez nutnosti našeho zásahu

Lukáš Rentka

Eva Kadlčáková: Dva druhy lidí

Zřejmě existují dva druhy lidí, konstatovali jsme tuhle s kolegy na obědě. Když jsme probírali historky našich známých i své a všimli jsme si, že se mezi námi vyskytují ti, kteří své životy překotně žijí od mezníku k mezníku, od lásky k lásce, od bolesti k bolesti.

Anebo ti, kdož nic z toho nezažívají. Jejich žití je kontinuální, klidné a šťastné. Tvrdí oni. Žádné kotrmelce, jen příjemné ležení na měkké zíněnce.

To bych neuměla, povídám, to si vůbec nedovedu představit. Já bych zase nedokázal to druhé, říká můj oponent, ani trochu takový život nechápu.

A tak jsme se rozpovídali. Někteří z nás mají puzení ke klidu. K rozváznému a bezpečnému plutí si po hladkých vodách. Své partnery si hledají pečlivě, promyšleně už od mládí, do ničeho se nehrnou, znají svá kritéria a na těch trvají. Opravdu se zamilují.

O svém vztahu si s nikým nevyprávějí. Ani jako holky. Jen čas od času utrousí větu, byli jsme s Toníkem tam a tam, my si s mou ženou myslíme to a to. Svůj protějšek nikdy neadorují. Nepotřebují to. Mají ho rádi takový, jaký je, bez předsudků, bez nároků i bez přikrašlování. Mají se spolu tak nějak tiše, svoje štěstí si uschovávají doma. Pořídí si kočku a čas zvolna plyne...

A pak jsou tu ti druzí, kteří, když se zamilují, rozhlásí to okamžitě do celého světa. Létaří v oblacích, líbají se na veřejnosti, hlasitě se smějí, a když pláčou, tak to taky stojí za to. Milují se s vášní, hádají se s vášní, většinou s vášní i pijí.

To když se s vášní rozejdou. To pak s ní i křičí, vymýšlejí, jak toho druhého sprovodit ze světa, nebo se mu alespoň s vášní pomstít. Jejich život není žádná pěkně rovná přímka. Je to šílená vlnovka plná amplitud, roztočená spirála opakujících se chyb, lochneska protichůdných citů. Je to smršť. Nářez. Síla. A taky samota, v níž si příslušníci tohoto druhu lidí pořizují psa.

Vidiš, povídá mi tuhle přítel z mládí, to bylo furt, vemte si z ní příklad, a teď – potácíš se od vztahu ke vztahu a brečíš mi tu na rameni. O mně se říkalo, ten roste pro kriminál, a ve skutečnosti: jsem táta od rodiny, mám dvacet let stejnou manželku, starám se, je na mě spoleh, všechno bych jim dal. Aha, já na to, a co všechny ty tvoje milenky?

Podle mého názoru totiž neexistují dva druhy lidí. Vzorní a padouchovití. Jsou jen jedni jediní lidsko lidští lidé, všichni se svými plusem a mínusem, body a přešlapy, andělskými skutky i bídnými hříchy.

Jen někteří je pášou všem ostatním na očích, možná v tísní, možná v zoufalství, velmi pravděpodobně v jakési hysterii. Zatímco ti druzí je dělají vskrytu, možná po zralé úvaze a dost pravděpodobně v dobrém úmyslu. Ale všichni jsme chybující a všichni zraňujeme!

Stačí žít roky po boku člověka, kterého dávno nemilujeme. Respektujeme ho, ano, to snad. Ale jinak se na něj už nemůžeme ani podívat. Jen vědomí povinnosti a slušnosti nás zdržuje od toho, abychom jej vyměnili za někoho s tou zavrženímhodnou, nerozumnou, bláznivou, s tou tak nádhernou vášní. Copak tohle není podvod? Velký životní podvod na nejbližším člověku? A lze ho ospravedlnit přímkou zdánlivě pevného vztahu?

Až se jednou na smrtelný posteli ohlídnu – a dá pánbu, že toho budem ještě schopni – chci s potěšením konstatovat: Páni, to byla jízda! Ne: Ani nevím, jak jsem tím životem vlastně proplula...

KORONAVIRUS V ČESKU

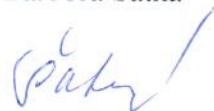
Co dělat, abych nebyl rizikem pro sebe i ostatní:

- Na prvním místě zůstává důkladné a časté mytí rukou mýdlovou vodou či dezinfekcí na bázi alkoholu. Při mytí z rukou sundejte pokaždé veškeré šperky.
- Vyhýbejte se zjevně nemocným lidem a osobám s příznaky respiračního onemocnění.
- Co nejméně se dotýkejte obličeje, zvláště očí, nosu a úst.
- Experti doporučují udržovat vzdálenost kolem dvou metrů a vyhýbat se podávání rukou i polibkům.
- Používejte jednorázové kapesníky.
- Při kašlání a kýchání si zakrývejte ústa paží nebo rukávem – nikoliv dlaní ani hřbetem ruky.
- Dezinfikujte také své mobilní telefony, klávesnice i myši u počítače a kliky.
- Nezapomínejte na dostatečný pitný režim, vitamíny, ale také pohybovou aktivitu.

K posílení imunity přispívá dobrá mysl

Vedle fyzického zdraví si hrozba koronaviru bere na mušku také to psychické. Karanténní „domácí vězení“ ale i obecná doporučení adresovaná zvláště seniorům, aby se vyhýbali místům s větší koncentrací lidí, na duševní pohodě nepřidávají. Platí, že dobrá mysl přispívá k posílení imunity – ať v prevenci nebo napomáhá i zotavení. Pokud je zákaz návštěv, pak můžeme rozvíjet jiné metody pro udržování komunikace – telefonicky. Skype a podobně. Zafungovat mohou i dopisy či e-maily. Zásadní je si vytvořit plán pro danou dobu a jeho strukturu. Zaměřit se na udržování dobrých vztahů s blízkými, hlavně se seniory. Zaměstnat tělo i mysl – cvičení, úklid, práce z domova, uspořádání si dokumentů – udělat si ve věcech pořádek, číst, sledovat filmy.

Barbora Šatná

JARNÍ RECEPTY

Mrkvový beránek

- 4 hrnky nastrouhané mrkve
- 2 hrnky polohrubé mouky
- 4 vejce
- $\frac{3}{4}$ hrnku oleje
- 1 hrnek nasekaných vlašských ořechů
- 2 lžičky prášku do pečiva
- $\frac{1}{2}$ lžičky soli
- 1 hrnek cukru
- 1 lžička skořice

Zelný salát

- 1 hlávka bílého zelí
- 4 mrkve
- 1 cibule
- 1 lžička soli
- 1 lžíce octa
- 3 lžíce cukru
- 4 lžíce oleje

Tajemství z půdy

Starosti starosty a obecních zastupitelů z roku 1893 v Karlově (našem Zvíkovském Podhradí), kde lze pást husy.

Protokol.

Sepsán v místnostech obecního starosty v
Karlově
Předměstí

jest zahájení pastviště od pasení husí.

Unesl se správní výbor zahájení s kusem
nad jmenované pastviště, kdo se by
sivil bude pokusován dle zákona 10 K. pro
ně a dále se může pokuta zvýšiti kdo by
se zlomistně sivil.

Karlově dne 23 dubna 1893.

Matej Chalůška
místní starosta

Josef Krtápis

Tomáš Chalý

Matej Chalý

Tomáš Krtápis

Josef Chalý

Staré
L. R. okresní hejmanství
v Tiskově

Gabriel Kaňka
mlynář na Žižkově
žáda za přepsání daně
z výdělků z oněch uvedených
živností

Hlavní c. k. okresní hejmanství

v Lisku!

Nejhlubší iuctě podepsaný gabriel Kaňka
vedu za matku svoji Annu Kaňkovou ži-
nost mlynářskou v č. p. 30, na Zvíkově. Poněmž
matka sed žeměla, prosím uctivě, by živnost mly-
nářská na mne přepsána byla a dovolují si
tuto svoji uctivou žádost následujícími důvody
odivodniti. Vedu již po patnácti letech živnost
tuto, sedy hnuj za neostřela obce mého, jsem 35 r.
stár Dobře zachovalý a neuhonný, mlyn ten pro-
najat jest od Jeho Vácnosti Knížete Karla z Schwarzen-
bergu, jelikož nájem ještě došli není přechází faktt
na mne jako dědice, držim si kuce spolehlivého
a zručného stárka, není sedy příčiny, by živnost
sa na mé jméno přepsána býti mohla.
Pročť v nejhlubší iuctě podepsaný prosim hlavní
c. k. okresní hejmanství račť vzhledem k užě uvede-
ným důvodum, na mne milostivě předešl vřiti
sa na mne tuto živnost přepsati.

v Podhradě dne Dubna 1900